

بیماری هاری

بیماری هاری یکی از مهمترین بیماریهای قابل انتقال بین انسان و حیوان است که در حدود سه هزار سال قبل از میلاد مسیح شناخته شده است ، در صورت بروز علائم بیماری در انسان و حیوان مرگ حتمی و صددرصد است و تاکنون قابل درمان نبوده است .

راههای انتقال بیماری :

گاز گرفتن :

اصلی ترین راه سرایت بیماری ، گاز گرفتن به وسیله حیوان هار است

پنجه کشیدن :

پنجه آغشته به بزاق حاوی ویروس به ویژه در گربه و گربه سانان که عادت به لیست زدن پنجه های خود دارند نیز ایجاد بیماری می کند.

پوست :

از طریق پوست سالم ، سرایت پذیر نیست ، ولی از راه کوچکترین خراش و زخم در پوست این بیماری منتقل می شود .

نسوج مخاطی :

انسان و حیوان هار به ظاهر سالم که در اواخر دوره قبل از ظاهر شدن علائم بیماری هستند ، از طریق لیسیدن لب ، چشم و بینی افراد و کودکانی که با آنها بازی می کنند ، بیماری هاری را انتقال می دهند .

دستگاه گوارش :

انتقال از این راه بعید است ولی به هر حال باید از خوردن گوشت و فرآورده های دام های مبتلا به هاری خودداری کرد .

تنفسی :

آلودگی از طریق تنفسی به ویژه در غارهای محل زندگی خفاش های آلوده ، امکان پذیر است . لازم به ذکر است که در ایران تاکنون خفاش آلوده شناسایی نشده است ولی در آمریکا شناسایی شده است .

جفت :

انتقال هاری از طریق جفت بعید نیست .

وسایل آلوده :

ویروس هاری بسیار حساس است و در مقابل نور و خشکی به سرعت از بین می رود ، لذا از طریق وسایل آلوده فقط در موارد استثنایی منتقل می شود .

انسان به انسان :

تا به حال موارد محدودی از طریق پیوند اعضاء دردناک گزارش شده است . در ایرن دو پیوند قرنیه در سال ۱۳۷۳ موجب مرگ دو نفر به هاری گردیده است . در پاکستان تعدادی نوزاد به هاری ناشی از آلودگی شخص ختنه کننده به ظاهر سالم بوده است که طبق سنت ، محل ختنه را به بزاق خود آغشته کرده بود .

راهکارهای پیشگیری از حیوان گزیدگی و هاری

در ایران بیش از ۹۰ درصد گزشها توسط سگ انجام می شود، باید به عموم مردم اطلاع رسانی شود که در معرض گزش حیوانات بخصوص پستانداران اهلی و وحشی قرار نگیرند، لذا توصیه های ذیل بسیار مهم است:

۱. هرگز به سگ یا حیوان در حال نگهداری بچه هایش نزدیک نشویم.
۲. هرگز به سگ یا حیوان در حال غذا خوردن نزدیک نشوم.
۳. هرگز غذای سگ را از جلو حیوان برداریم.
۴. از تحریک نمودن حیوانات بخصوص سگ خودداری نماییم.
۵. هنگام درگیری سگ و حیوانات به آنها نزدیک نشوم و یا مبادرت به جداسازی آنها ننماییم.
۶. نسبت به واکسیناسیون سگ و حیوانات خانگی حساس از طریق دامپزشکی اقدام نماییم.
۷. آندسته از افرادی که نسبت به نگهداری سگ اقدام می نمایند باید حیوان را مهار کرده و نسبت به قلاده گذاری و استفاده از پوزبند در معابر عمومی و هنگام نزدیک شدن به روستا اقدام نمایند.
۸. از ریختن زباله و پس مانده های غذایی در اطراف منزل و گذرگاهها و معابر عمومی خودداری نماییم.
۹. هرگز به چشمان سگ خیره نشویم، از جلو سگها ندویم، بدون اجازه و همراهی صاحبخانه وارد منزل دارای سگ نشویم.
۱۰. از پرتاب سنگ و یا اشیاء به طرف سگ خودداری نماییم و از تحریک و تحریض نمودن سگ به دیگران خودداری نماییم.
۱۱. کنترل جمعیت سگها بخصوص سگهای ولگرد و بد صاحب را مورد نظر قرار دهیم.
۱۲. در صورت زخمی شدن توسط حیوان مشکوک به هاری محل زخم را فوراً با آب و صابون به مدت ۱۵ دقیقه شستشو دهید و سریعاً به مرکز درمان پیشگیری هاری جهت تزریق واکسن و سرم هاری مراجعه نمایید.